

tima hora, fent-li fer el mes espantós ridícol que mai s'hagi vist al fitular-se autor d'un atentat contra l'honra i la fama de una senyora a la que ni tant sols conexia. Y per acabar avui ja que propperament tornarem a tractar d'aquest assumpte, sols posarem a la consideració del públic aquesta disjuntiva:

¿Quí es que bastardeja l'acció de la justícia, volguent-la fer servir com a mitjà de la seva política; el qui defensa als perseguits per la passió, cedint sempre en les seves pretensions i pregonant la pau en el pobles; o el qui, apoderant-se del Jutjat d'Instrucció en un moment de vacances, fent servir d'assessor a un passant del Marqués d'Olèrdola, candidat derrotat per el districte, i atropellant totes les lleis fundamentals i de tràmits, comet tota classe d'iniquitats i abusos processant a n'en Barangé i en Tardá, i sospenent a l'actuari Comas, i provocant una protesta col·lectiva de casi tots els advocats inscrits a Granollers?

Contra el caciquisme

PER a arribar a l'actual formidable alçament de la nostra terra en defensa de son dret a regir la seva vida, li ha calgut primerament vèncer el caciquisme que l'endogalava, foragitant-lo de les posicions en que s'havia enca-sellat. I l'exemple de Catalunya, deslliurant-se casi totalment, per son esforç constant i fermament sostingut, de la dominació caciquista, comença a deixondir altres terres hispàniques.

Les violentes commocions populars suara produïdes en varis indrets d'Espanya, son l'explosió de l'indignació creixent que va apoderant-se de l'opinió viva del país contra el règim d'arbitrarietat que engrillona als pobles a la voluntat ensopida de quelques polítics gangers, feudataris i col·laboradors servils alhora dels capítosts de les funestes colles centralistes que anys hà es relleven pacíficament en l'ús de fruit del poder que detenten, en gravíssim dany del país.

Mentres a la nostra pàtria l'acció assenyada i decidida dels ciutadans ha anat acorralant al ca-

ciquisme sense revoltes violentes, mantenint-se extrictament en el terreny de la legalitat, terres enllà de l'Ebre s'inicien uns procediments que, sino s'es amatent a destruir la causa que'ls promou, poden ocasionar danys lamentables malgrat el sentiment de justícia que'ls inspira. Cal no oblidar que'ls vents de revolta s'escampan ràpidament, portant arreu llur encomanadissa exaltació. S'ha de regonèixer que l'alçament del poble contra el caciquisme que'l vexa i l'opri-meix, es creditor de la més viva simpatia, pero cal confessar també que la culpa de la seva existència rau, en primer terme, en el poble mateix, que amb covarda passivitat el deixa creixer i per manca de civisme el tolera. S'ha dit que'ls pobles tenen el govern que's mereixen, i ès cert, car si quan son junyits a una tirania no s'hi rebelen i pacientment la suporten, son indignes de gaudir de llibertat. I així sol succeir, ençà i enllà, en la desgaciada Espanya. En aquest país de règim nominalment democràtic, els ciutadans abandonen llurs drets i s'entregan com un remat al menatge d'uns quants vividors audaciosos que'ls exploten i els befen, i solzament se queixen quan senten sa carn viva flagelada o llurs interessos materials perjudicats.

Sortosament s'albíren símto-mes d'un pregón neguit de redempció que pot estendre's i convertir-se en fort moviment popular de deslliurança i alsaprem poderós per a assolir la tan desitjada renovellació de la política espanyola. Les inquietuts que comencen de manifestar-se en alguns nuclis que senten ànsies de viure i adhuc les espurnes simptomàtiques de l'incendi que va envaint l'opinió vivent i sana del país, convé fomentar-les en bé del poble i es precis ajudar sense regateigs i patriòticament els treballs que's fassin en aquest sentit per a que llurs efectes sian de vera i trascendental eficiència per a la regeneració d'Ibèria. Per a nosaltres, catalans, la millor manera de cooperar a aqueixa bona obra es redoblant els nostres esforços per a extirpar definitivament els pocs focus de caciquisme que encara resten a Catalunya.

I nosaltres, granollerins, mans a l'obra! Car dels pocs focus de caciquisme existents a Catalunya, el més empestat es el de Granollers. Ens cal intensificar la nostra acció anti-caciquista fins a sanear la vila d'aqueixa nafra que la deshonra i la malmef. Quan la casi totalitat dels po-